

Kindjes met *haast*

Een bevalling is een moment om nooit te vergeten. Zeker voor deze moeders. Shannen, Roxanne en Desiree waren onderweg naar het ziekenhuis, toen de baby zich al aandiende. Hun kindjes werden geboren in de auto, op een parkeerplaats en op een rotonde.

Tekst **ROSAN BIJPOST** Fotografie **CHANTAL SPIARD** Visagie en styling **PETRA NEUMANN**

Roxanne Sigger-van den Bos (33)

Haar bevalling ging sneller dan de verloskundige had verwacht. Ze luisterde naar haar instinct en beviel op de rotonde van dochtertje **Miley** (1). Met haar man Koen (34) heeft ze ook nog een zoontje.

n de nacht... “Begon het in mijn buik te rommelen. De weeën deden veel pijn en kwamen ook al snel na elkaar, dus belde ik de verloskundige. Ze onderzocht me en zei dat we nog rustig aan konden doen, maar wel richting het ziekenhuis moesten gaan. Toen had ik al een vermoeden dat we het misschien niet zouden gaan redden.”

De verloskundige... “Verzekerde mij ervan dat we nog genoeg tijd hadden, het ziekenhuis was immers dichtbij. Ondanks dat ik zelf het gevoel had dat de baby te snel zou komen, luisterde ik naar de verloskundige; zij had ervaring. Maar onderweg braken mijn vliezen en voelde ik opeens een hevige drang om in een andere houding te gaan zitten. Ik liet Koen de auto stoppen en sprong eruit.”

Op de rotonde... “Ging ik in een hurkhouding zitten. Mijn lijf nam het over en ik besloot daarnaar te luisteren. Het was midden in de nacht, rond een uur of vier, dus gelukkig waren er verder geen omstanders. Maar eigenlijk had dat me ook niet meer uitgemaakt. Ik was alleen maar met mezelf en het kindje bezig.”

Het ziekenhuis... “Was vlakbij. De verloskundige, die ons in haar eigen auto volgde, en Koen probeerden me nog in de auto te krijgen, maar ik voelde het hoofdje al. Niemand die mij nog gaat verplaatsen, dacht ik. Terwijl de verloskundige uit haar auto haar spullen en handdoeken haalde, trok mijn man zijn trui uit en ving daar onze baby Miley in op. Terugkijkend vind ik het bijzonder hoe relaxed we bleven en hoe

goed we als team te werk gingen.”

De ambulance... “Was er heel snel bij. Gelukkig maar, want Miley kwam vanuit een warme buik plots in een koude wereld terecht. De verloskundige was bang voor onderkoeling, omdat een baby’tje nog niet zelf haar temperatuur kan regelen en het flink fris was buiten. Maar de ambulance wist al dat er een kindje was geboren, dus ze hadden de verwarming in de auto al lekker hoog gezet.”

Ik rij nog vaak... “Langs die rotonde. Het is echt bij ons om de hoek. Toen ik daar beviel hingen er slingers voor het WK. Toen zei ik al: ‘De vlaggetjes hangen er al!’ Mijn bonusmoeder en tantes hebben de plek na de bevalling nog extra versierd met roze en witte ballonnen!”

Bevallen

- Elk jaar zijn er zo’n 170.000 bevallingen in Nederland.
- Daarvan beviel in 2021 26,9% thuis en 72,8% in het ziekenhuis.
- Van de vrouwen die kiezen voor een thuisbevalling eindigt ruim de helft alsnog in het ziekenhuis.
- Zo’n 74,8% van de bevallingen in 2021 verliep spontaan, dus zonder hulp van vacuümpomp, verlostang of keizersnede. Bij 7,2 % van de bevallingen was er sprake van een kunstverlossing en bij 17,6 % van een keizersnede. (Bron: vzinfo.nl)
- Ben je zwanger en maak je je zorgen of zijn de weeën begonnen? Bel de verloskundige of de afdeling verloskunde als je regelmatig weeën hebt die om de 4 à 5 minuten komen en 1 minuut duren of als je vliezen zijn gebroken en vruchtwater verliest.

‘Niemand die mij nog gaat verplaatsen, dacht ik’

Desiree Groteboer (26)

Haar dochtertje kon opeens niet langer meer wachten. Nog voordat ze het ziekenhuis bereikten, moesten ze een noodstop maken op de parkeerplaats van de Aldi, waar Desiree beviel van baby **Lotte**. Samen met haar man Hans (31) heeft ze nu twee dochtertjes.

Het duurde lang... “Voordat ik eindelijk naar het ziekenhuis mocht. De weeën begonnen al om zes uur in de ochtend, maar pas om half twaalf had ik genoeg ontsluiting om naar het ziekenhuis te gaan. Mijn vliezen braken toen ook en omdat de baby in het vruchtwater had gepoept, raakte ik licht in paniek.” **Achteraf gezien...** “Was het niet alleen paniek, maar waren de persweeën al begonnen. Onderweg naar het ziekenhuis deden ze zo’n pijn, dat de vriendin die mij bracht de verloskundige belde. Zij zei dat het nog helemaal niet zo ver kon zijn, toch smeekte ik haar of we de auto langs de kant konden zetten.”

Toen voelde ik plotseling... “Het hoofdje. Ik riep naar mijn vriendin dat de baby er echt aankwam en zij riep dit weer door de telefoon naar de verloskundige. We zijn meteen van de weg gegaan en op de eerste de beste parkeerplaats stil gaan staan. Vrijwel direct kwam Lotte ter wereld. Mijn eerste bevalling duurde meer dan een dag, deze niet eens een half uur! Niemand had dit zien aankomen.”

Mijn man was er... “Niet bij. Dat was ook de bedoeling hoor, hij kan namelijk niet tegen ziekenhuizen. Bij mijn vorige bevalling is hij een paar keer bijna flauwgevallen, dus ik wilde hem er dit keer niet bij hebben. Ik heb dus zelf de navelstreng doorgeknipt. Toen ik hem opbelde om te zeggen dat ik in de auto was bevallen, snapte hij er niks van. Ik was er zelf ook maar half bij, ik was alleen maar gefocust op de baby. Later belde

‘Plotseling voelde ik het hoofdje’

mijn vriendin hem om alles uit te leggen en kwam hij ons ophalen.” **Een voorbijganger...** “Heeft voor ons foto’s gemaakt met de telefoon van mijn vriendin. Hij was aan het wandelen en vroeg of hij kon helpen. Dankzij hem weten we hoe laat Lotte geboren is. We wilden hem graag bedanken en besloten daarom ons verhaal te delen in de krant. Zo zijn we met hem in contact gekomen en hebben

we een cadeautje kunnen sturen.” **In de supermarkt...** “Van de parkeerplaats kwam ik regelmatig om boodschappen te doen. Nu kom ik daar bijna nooit meer. Misschien wel onbewust vanwege de bevalling, hoewel... Sommigen dachten dat ik een trauma zou overhouden aan de hele gebeurtenis. Maar ondanks dat het allemaal vrij heftig was, kijk ik er alleen maar met een goed gevoel op terug.”

SCHILDERIJ PAASHAAS MARINA MURADYAN (MURADYANMARINATO@GMAIL.COM)

Shannen Vellinga-van Cortenberghe (30)

Ze dacht dat ze ruim op tijd vertrok naar het ziekenhuis. Maar baby **Bente** (9 maanden) dacht daar anders over. Langs de snelweg beviel Shannen van haar dochtertje. Samen met haar man Luca (33) heeft ze nu twee dochters.

De dag begon... “Rustig. Rond een uur of drie braken mijn vliezen, en een half uur later kwamen de weeën. Al snel kwamen ze om de vijf minuten. Toen de verloskundige arriveerde, vertelde ze dat ik op vier centimeter ontsluiting zat. Ze vroeg of ik al naar het ziekenhuis wilde of dat ik nog even thuis wilde afwachten. Ik dacht: laten we maar gaan, dan zijn we er tenminste op tijd.” **Mijn eerste kindje...** “Is ook in het ziekenhuis geboren. Dat was nu weer de planning. Mocht er iets misgaan, dan ben je meteen op de juiste plek. De verloskundige belde het ziekenhuis om te zeggen dat we er aankwamen en wij pakten onze spullen. Terwijl zij belde kreeg ik plots een heel heftige wee en voordat ik in de auto stapte nog eentje. Ze vroeg nog of ik niet nog even thuis wilde blijven, maar ik wilde echt gaan.”

Eenmaal op de snelweg... “Kreeg ik nog zo’n heftige wee. Ik kon niet meer zitten van de pijn en zei tegen mijn man dat hij de auto aan de kant moest zetten. De verloskundige die achter ons reed, zag het en kwam er ook aan. Ik wilde eigenlijk alleen even lopen en daarna weer verder gaan, maar opeens zat ik al op tien centimeter ontsluiting. Ik voelde dat ik moest persen.” **Op de bijrijdersstoel...** “Beviel ik. De achterbank stond vol met een kinderstoeltje van mijn andere dochter en een Maxi-Cosi voor de baby. Bevallen in de kofferbak was ook geen optie, want dan kon iedereen vanaf de snelweg mee kijken. Ik had helemaal geen stress en raakte ook niet in paniek. Ik dacht: de baby komt eraan, dus

‘We hebben een hectometerpaaltje met Bentes naam’

het moet nu gewoon gebeuren. Zo’n tien minuten later was Bente er.” **De navelstreng...** “Werd door mijn man Luca op de snelweg doorgeknipt. Hij bleef ook heel kalm. Het is wel jammer dat we geen foto’s hebben. Alles ging zo snel. Er was wel een fotograaf afgekomen op de 112-melding, maar die mocht alleen foto’s van een afstand maken. Die kwamen wel meteen online te staan, waardoor ons

verhaal al in het nieuws verscheen, voordat mijn ouders überhaupt de naam wisten.” **Ik had geen idee...** “Dat het zo bijzonder was om langs de snelweg te bevallen. Ik dacht dat het zo vaak gebeurde, maar we kregen enorm veel media-aandacht. Van Rijkswaterstaat kregen we het hectometerpaaltje cadeau van de plek waar ik bevallen ben. Bentes naam staat er in gegraveerd. Dat is een leuk aandenken!”